

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۰۱/۲۳

شیرمحمد امینی ستانکزی

په افغاني ټولنه کې د انگيرنو (فالونو او شگونونو) دودونه

د پښتو شفاهي ادبياتو کې يوه غوره څانگه انگيرني (فالونه او شگونونه) دي، چې لرغونې لړلري. انگيرني (شگونونه) د هيواد په ډيريو سيمو کې تر اوسه هم رواج دی، چې دغه کرنې له پخوانيو خلکو مور ته راپاتې دي، ځکه پخواني ولسونه د علم او فرهنگ څخه دومره برخمن نه و، دوی د خپلو عقایدو او افکارو له مخې د پېښو او واقعو لاملونه د خپل قضاوت له مخې ټاکل، چې گویا دغه عمل د خلکو په زیان او یا په گټه يې دی.

خو فالونه او انگيرني په وروسته پاتې ټولنو کې لاهم دود دی، چې ډيرې ولسونه پدې عقیده څرگنده وي، وايي، چې دغه عمل سم او واقعيت لري، خو د اسلام له شرعي احکامو له مخې نبايد په دغوناسمو عقيدوي افکارو سړی عمل وکړي؛ بلکې دا په اسلامي ټولنه کې يو زيرنده عمل بلل کيږي او ناروا هم دی.

فالونه او شگونونه په هغه ټولنه کې چې انسانان يې د علم او يا تجربو مرحلو ته نه وي رسيدلي، نو د پېښو د علت د معلومولو لپاره د عقيدې دلايلو او خيالباڼيو څخه کار اخلي، چې په نابېره توگه انسان کومه پېښه په سترگو وويني او يا په غير ارادي ډول د انسان د بدن کوم غړي يې په حرکت شي، نو د دې لپاره انگيري چې گوندي له دغې پېښې سره مخ او يا د خوښۍ کوم خبر تر لاسه کوي، چې په حقيقت کې دغه عمل هيڅ کومه مانا نه ورکوي او يو خرافاتي عمل دی.

د انگيرني يا فالونو زيانونه او گټې ډيرې انسانان تراغيزې راولي، که چيرته څوک کوم فال په بد شگون وويني کيدای شي، تر ډير وخت پورې به د سوچونو په دنيا کې غرق وواسي او آن تردې چې په رواني ناروغۍ هم اخته کيدای شي او هغه کسان چې شگون يې په نیک عمل بنودل شوي وي، دا کس به هم د ډيرو وختونو انتظار ته شپيې شميري، چې کله به دخوښۍ له پېښو سره مخ کيږي.

که وليدل شي، په ورسته پاتې ټولنو په ادبياتو کې فالنامې هم ليدل کيږي، خو په دغه ليکنه کې به يواځې په فلکلوري انگيرنو خبرې وشي. دا هغه فالونه دي، چې زموږ د ولسونو ترمنځ باور يې زيات دی، چې د هيواد په ډيريو سيمو کې ډول ډول انگيرني شتون لري، چې ځيني انگيرني يې منثور او ځيني يې په منظوم ډول دي.

په وروسته پاتې ټولنه کې فال اچول او يافال ليدل د ځينو مرادونو لپاره هم کارول کيږي او ځيني کسان د خپل ځان ډاډه کولو لپاره فال ليدونکو ته ورځي. نو انگيرني يوخيالي او ذهني نقشي دي، چې د خلکو په ذهنونو کې گرځي، که اوس ځير شو نو دغه انگيرني ورځې تربلې د خلکو له پامه غورځي او ځاي يې د پوهې ډيوې نيولي دي، چې داهم د خلکو په پرمختگ کې ستر رول ليدل کيږي او که د انگيرنو نړۍ ته مخه شي، دا به ولسونه نور هم د جهالت کندی ته وغورځوي او هيڅکله به د انسانانو د فرهنگ په تکامل کې پرمختگ ونه ليدل شي. ځکه ټولنه په فرهنگ ژوندۍ پاتې ده، که فرهنگ د وخت په اساس وده ونکړي، نو ټولنه هم ورسته پاتې وي او د پرمختگونو سبب نشي کيدای .

خو بايد دغه انگيرني هم له پامه ونه لويږي، ځکه دا زموږ د فرهنگ برخه شميرل کيږي، ولي عملي بڼه په ديني ارزښتونو سره ورنکړل شي، ځکه دا د فلکلوريک ادبياتو برخه ده، نو کوبښن دي وشي، چې د خپلو فلکلوريک ادبياتو بډاينه په سمو کړنو او فرهنگي ارزښتونو سره وشي.

د لوگر په سيمه او د هيواد په ولايتونو کې ورته انگيرني په لاندي ډول دي، چې د ځينو يادونه يې دلته کوو.

۱ - که د چا بنی لاس و تخنيزي وايي، چې پيسی تر لاسه کوي او که د چا کين لاس و تخنيزي، وايي، چې پيسی يې له لاسه ځي.

۲ - د چاي څښلو په پياله کې د شمي لوی خولکی چې وليدل شي وايي، چې کورته يې ميلمه راځي.

د پاڼو شميره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له رايرلو مخکې په ځير و لولئ

- ۳ - د چا زنه چې وتخنیري وايي، چې په کور کې ماشوم دنيا ته راځي.
- ۴ - د لاسو او پښو د گوتو نکان یو ځای غوڅول وايي، چې غم او بنادي په یو ورځ وي.
- ۵ - د کلیانو شرنګول وايي، چې جنگ نښلي.
- ۶ - بنی سترګه الوتل وايي، چې خوښي ويني او کینه سترګه الوتل وايي بد خبر تر لاسه کوي.
- ۷ - د اوړو لندولو پرمهال یوه توتیه یې الوتل، په دې مانا چې کورته میلمه راځي.
- ۸ - کله چې د دو کسانو ترمنځ لفظي شخړي شي، نو دریم شخص به د خپلو لاسونو نکان یو بل سره جنګوي. وايي، چې په جنگ واوري.
- ۹ - د چا د کور په بام کله چې کاغذی نارې وهي، د کور خلک له ځان سره وايي، چې ښه خبر، دا په دې مانا چې مسافریې کور ته راځي.
- ۱۰ - ژبه د غاښونو لاندې کیدل په نا پامې ډول، وايي، چې چاه می غیبت وکړ.
- ۱۱ - د سترګو د وربځي په سر دیو کوچني خزلي نښل وايي، چې کالي څوک راته کوي.
- ۱۲ - په شپه کې د چرګي آذان په دې مانا چې د کور څښتن خپل سر خوري او کورنی یې وايي، چې باید دغه چرګه ژر تر ژره حلاله شي.
- ۱۳ - د ډوډۍ خورلو پرمهال پرنجی کول ، په دې مانا چې نږدې دوست دې یاد کړي.

پای